

**NEMZETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG
ELNÖK**

Üszöggyűlés hivatala

Ünnyasztat: B/2254

Érkezeti: 2014 DEC 01.

A Nemzeti Választási Bizottság elnökének beszámolója a Nemzeti Választási Bizottságnak a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi általános választásán végzett tevékenységéről

Előadó: Prof. Dr. Patyi András

Budapest, 2014. november

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 13. § (2) bekezdésében foglalt hatáskörömnél fogva a Nemzeti Választási Bizottságnak a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi általános választásán végzett tevékenységéről az alábbi beszámolót terjesztem a Tisztelt Országgyűlés elé.

Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 31. cikkének (1) bekezdése a helyi önkormányzatokat, mint a helyi közügyek intézése és a helyi közhatalom gyakorlása érdekében működő intézményeket nevesíti. A választópolgárok közösségének helyi önkormányzathoz való joga gyakorlásának alapvető módja, hogy megválasztják a képviselőtöket ellátó – a helyi önkormányzatok feladat- és hatásköreit gyakorló – képviselőket és polgármestereket. A választójog, mint politikai alapjog gyakorlásának a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásával összefüggő alapvető szabályait az Alaptörvény XXIII. cikkének (1)-(3) bekezdései, míg a választások alkotmányos alapelveit a 35. cikk (1) bekezdése rögzíti. Az Alaptörvény 35. cikk (2) bekezdése az Alaptörvény hatályba lépését követően megválasztott képviselők és polgármesterek mandátumának időtartamát 5 évben határozza meg.

A választási rendszer elemeit, anyagi jogi szabályait a 2010-ben megalkotott, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény (a továbbiakban: Övjt.) tartalmazza, mely a korábbi szabályozás átgondolása és a szabályozás rendszerének alapjaiban való átdolgozása alapján született meg. A törvény célja a választási szabályok egyszerűsítése és a testületek létszámának csökkentése volt. Az Övjt. szabályai már 2010-ben is megfelelő jogszabályi háttérrel biztosították a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásának lebonyolításához, ezért átfogó módosítására nem került sor. Az anyagi jogi szabályozásban jelentősebb változás az a 2014. évi jogszabály-módosítás volt (2014. évi XXIII. törvény), melynek eredményeképp megváltozott a fővárosi közgyűlés tagjainak összetétele. A tagok többsége, mint kerületi polgármester került be a fővárosi közgyűlésbe, vagyis a közgyűlés e tagjait a korábbi listás szavazás helyett közvetlenül a jelöltre szavazva választották meg a választópolgárok a kerületekben. A szavazásnak a 2014. évi XXIII. törvénnyel meghatározott módja az Alaptörvénynek, illetve a közvetlen szavazásnak, mint választási alapelvnek való megfelelését mondta ki az Alkotmánybíróság 26/2014. (VII. 23.) AB határozatában.

A választás eljárási szabályait a 2013-ban megújult jogszabály, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény tartalmazza.

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi általános választását a köztársasági elnök az Alaptörvényben foglalt jogkörével élve 2014. július 23-án, 270/2014. (VII. 23.) KE határozatával 2014. október 12-re tűzte ki.

A választási szerveknek, köztük a választási bizottságoknak az idei évben lebonyolított két választást követően a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásának törvényes, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő lefolyásában és biztosításában kellett részt venniük. Felkészülésükre a választás kitűzésétől a szavazás napjáig 82 nap ált rendelkezésükre.

I. Döntési szintek a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán minden szavazókörben szavazatszámlláló bizottság működött – az egy szavazókörrel rendelkező településeken a szavazatszámlláló bizottság feladatait a helyi választási bizottság látta el –, minden településen helyi választási bizottság, a 19 megyében és a fővárosban területi választási bizottság, valamint országos hatáskörrel és illetékességgel a Nemzeti Választási Bizottság működött.

Jogorvoslati fórumként e választási eljárásban a helyi és területi választási bizottságok, valamint a Nemzeti Választási Bizottság járt el.

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán, figyelemmel a Ve. 28. §-ában foglalt szabályozásra, a jelölő szervezetek és a független jelöltek a szavazatszámlláló bizottságokba, a helyi választási bizottságokba és a területi választási bizottságokba voltak jogosultak tagot megbízni. Tekintettel arra, hogy ezen a választáson nem az ország egész területe, hanem annak meghatározott egységei – a 10 000 alatti lakossal bíró települések, a 10 000 fölötti lakosú településen az egyéni választókerületek, valamint a megyék – alkottak egy választókerületet, ezért az országos illetékességgel és hatáskörrel működő Nemzeti Választási Bizottságba – a választáson jelöltet, illetve listát állító szervezet vagy független jelölt által – tag megbízására nem volt lehetőség.

II. Határozathozatal

A Nemzeti Választási Bizottság – 7 választott és 5 az Országgyűlésben képviselőcsoporttal rendelkező pártok által megbízott tagja – a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásának kitűzésétől a megismételt választások eredményei 2014. november 17-i jogerőre emelkedésének időpontjáig 28 alkalommal ülésezett, és első fokon 97, másodfokon 50, összesen 147 határozatot hozott.

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi választásához kapcsolódó jogorvoslati eljárások következtében az egyes településeken és szavazókörökben megismételt választások száma a 2006-os és a 2010-es adatokhoz képest csökkenést mutat. Míg 2006-ban 13 településen, 2010-ben 18 településen került sor az ismétlésre, 2014-ben 11 helyszínen tartottak 2014. november 9-én ismételt szavazást.

a) Jelölő szervezetek, jelöltek

Az országgyűlési képviselők és az Európai Parlament tagjainak választásától eltérően a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán a jelölő szervezetek nyilvántartásba vételével kapcsolatos hatáskört a Nemzeti Választási Bizottság mellett a területi választási bizottságok is gyakorolták. A területi választási szerveknek a jelölő szervezetek nyilvántartásba vételére vonatkozó döntésének területi hatálya ebben az esetben nem korlátozódott a területi választási bizottság illetékességi területére, azaz a működési helye szerinti megyére, joghatását tekintve országos illetékességű volt, vagyis az ország bármely településén és megyéjében biztosította a jelölt- és listaállítás jogát a nyilvántartásba vett szervezet számára. E munkamegosztás eredményeként a Nemzeti Választási Bizottság 79 szervezetet, míg a 20 területi választási bizottság összesen 224 szervezetet vett jogerősen nyilvántartásba.

A választásokon elinduló pártok és egyesületek száma a 2014-es és az azt megelőző két választást vizsgálva jelentős csökkenést mutat. Míg 2006-ban 691, 2010-ben 405, 2014-ben már csak 303 szervezetet vettek nyilvántartásba a választási bizottságok. Vagyis nyolc év alatt több mint felére csökkent azon szervezetek száma, akik a helyi közügyek eldöntésében való részvétel érdekében megmérettették magukat a választópolgárok támogatásáért. E választáson nyilvántartásba vett jelöltek száma – 61 373 – szintén csökkenést mutat az előző választás hasonló adataihoz – 68 283 – képest.

b) Jogorvoslati kérelmek

A Nemzeti Választási Bizottság első fokon meghozott 97 határozata közül mindössze 15 volt a kifogás alapján hozott döntés, melynek több mint felét a Bizottság érdemi vizsgálat nélkül utasította el.

A másodfokon folytatott eljárások során, ahol a Bizottságnak a fellebbezések alapján a területi választási bizottságok támadott határozatait, valamint az azt megelőző eljárást kellett vizsgálnia, az alábbi tapasztalatok vonhatók le.

Ezen eljárások keretében is a legtöbb döntés az érdemi vizsgálat nélküli elutasítás volt. A benyújtott 50 fellebbezésből 14 esetében találta úgy a Bizottság, hogy a jogorvoslati kérelem nem tartalmazza azokat az alaki kellékeket, amelyeket a jogalkotó az érdemi elbírálás feltételül szabott. A Nemzeti Választási Bizottság a 36 érdemi elbírálásra alkalmas fellebbezés vizsgálata kapcsán 12 esetben, vagyis a kérelmek egyharmadában döntött a területi választási bizottság határozatának olyan irányú megváltoztatásáról, hogy a kifogás érdemi vizsgálat nélkül elutasításáról rendelkezett.

ba) A média kampányban való részvételével kapcsolatos jogorvoslatok

A Nemzeti Választási Bizottság által elbírált jogorvoslati kérelmek döntő többségében a választási kampány szabályainak megsértése miatt, leginkább a médiának a választási kampányban való jogsértő részvétele okán kerültek benyújtásra.

A Bizottság az interneten megjelent cikkek és politikai hirdetések kapcsán azt a jogértelmezést alakította ki, hogy ezek a tartalmak jellegüknél fogva teljes mértékben oszthatók a nyomtatott sajtótermékben megjelent cikkek, illetve politikai hirdetések sorsát. Mindez azt jelenti, hogy valamely internetes újságban vagy hírportálon szereplő cikk, hirdetés közzététele épp olyan egyszeri cselekménynek minősül, mint annak a nyomtatott sajtótermékekben való megjelentetése. Annak ténye, hogy az interneten való közzététel által a vitatott tartalom hosszabb ideig elérhető, mint a nyomtatott sajtótermékben megjelenő cikk vagy hirdetés, az abban foglalt, vélelmezett jogszabálysértést nem teszi folyamatosan fennálló tevékenységgé.

Mindemellett a nyomtatott sajtótermékben és az internetes hírportálokon közzétett tartalmak megismerése egy elvi lehetőség, melyet annak az interneten való közzététele vagy pl. az újság kiadása biztosít. A világhálón megjelenő cikk vagy hirdetés tartalmának konkrét megismeréséhez azonban minden esetben szükség van a megismerő személy tevéleges magatartására és megfelelő informatikai eszközre. Egy kifogásolt tartalom megismeréséhez az egyén minden esetben cselekménysorozat eredményeképp jut el. Míg egy cikk vagy hirdetés közzététele, függetlenül a megjelenés közegétől (internet vagy nyomtatott sajtótermék) egy egyszeri cselekmény által valósul meg, addig annak tartalmához a választópolgár kifejezetten a megismerésre irányuló akarata és az annak érdekében kifejtett cselekvése útján jut hozzá. Az interneten közzétett tartalom megismerésének feltétele a választópolgár rendelkezésére álló megfelelő informatikai eszköz, az eszközön futó keresőprogram, a választópolgár konkrét cselekvése, ami az adott tartalomra való „rákeresés” és a megtalált tartalom megtekintése.

Ennél fogva a Bizottság álláspontja az volt, hogy az internetes sajtótermékben foglaltakat kifogásoló jogorvoslati kérelem esetében is a Ve. 209. § (1) bekezdésének rendelkezése alkalmazandó a benyújtással kapcsolatos határidő számítása kapcsán. Vagyis ebben az esetben sem az észlelés, hanem a sérelmezett cikk közzétételének időpontjától nyílik meg a 3 napos határidő a kifogás benyújtására. A Nemzeti Választási Bizottság ezen jogértelmezésének kialakítása során figyelemmel volt arra, hogy amennyiben valamely interneten megjelenő cikknek vagy politikai hirdetésnek az egyszeri cselekmény által megvalósuló közzétételét folyamatosan fennálló tevékenységként értelmeznék a választási szervek – mely alapján arra alapozva egészen addig lehetne kifogást benyújtani, ameddig az az interneten megtalálható – az azt eredményezné, hogy erre hivatkozással akár az 50 napos választási kampány teljes időtartama alatt lehetne újra és újra jogorvoslati kérelmet benyújtani. Ez a jogértelmezés a Bizottság megítélése szerint ellentétes a Ve.-nek az objektív és jogvesztő határidőket rögzítő jogorvoslati rendszerével.

A Kúria, a választási eljárás végén hozott egy eseti döntésében azonban a fentiekkel ellentétes álláspontot fogalmazott meg.

A választási kampány a jelöltek passzív választójoga gyakorlásának egyik formája, eszköze, melynek elsődleges szerepe és célja, hogy a kampányidőszak alatt befolyásolja a választópolgárt aktív választójoga gyakorlása során kinyilvánított választói akaratában. Megfigyelhető az, hogy a jelöltek és jelölő szervezetek az internetes újságokban, hírportálokon való megjelenést egyre többször használják kampányeszközként a választási kampányuk során. Bizonyos társadalmi rétegek, korosztályok sokkal inkább elérhetők az interneten keresztül, mint a nyomtatott sajtón át.

A Nemzeti Választási Bizottság jegyzőkönyvi döntésében rögzítette, hogy eljárása során minden esetben a döntéseit felülbírálni jogosult bíróság, a Kúria legutolsó döntésében kialakított jogi álláspont szerint fog eljárni, függetlenül attól, hogy az osztotta vagy épp ellentétes jogi álláspontot fogalmazott meg az NVB határozatában elfoglaltakhoz képest. Figyelemmel azonban az internetes sajtótermékeknek a választási kampányban betöltött egyre meghatározóbb és kiemelkedőbb szerepére, megítélésem szerint az azokkal kapcsolatos eljárási szabályok kialakítása nem alapulhat pusztán joggyakorlaton, annak részletes és egzakt szabályai törvényi szintű rögzítést igényelnek.

bb) Jogorvoslati út a választási bizottság döntésével szemben

A Nemzeti Választási Bizottság és az egyik ítélőtábla eljárásában is felmerült az, hogy egy alacsonyabb szintű választási szerv a jogorvoslati kérelem helytelen mérlegelése folytán rossz fórum felé biztosította a jogorvoslat lehetőségét döntésével szemben. Míg az egyik területi választási bizottság az első fokú eljárása után az ítélőtábla felé, addig egy másik területi választási bizottság a másodfokú eljárása után – az illetékes ítélőtábla helyett – a Nemzeti Választási Bizottság felé nyitotta meg a jogorvoslati utat.

Az ítélőtábla a területi választási bizottság téves jogértelmezése alapján hozzá felterjesztett fellebbezést, az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Nemzeti Választási Bizottsághoz megküldte. A bíróság ezzel biztosította a kérelmezők jogorvoslatihoz való jogának érvényesülését, hiszen azt érdemben csak úgy tudták gyakorolni, hogy kérelmüket a törvény szerint hatáskörrel rendelkező szerv bírálta el. A Nemzeti Választási Bizottság eleget téve törvényi kötelezettségének, elbírálta a hozzá megküldött fellebbezést, és másodfokú határozata további jogorvoslat hiányában a meghozatalát követő harmadik napon jogerőre emelkedett.

Nem volt azonban ennyire egyértelmű eljárásjogi szempontból az, amikor az egyik területi választási bizottság több esetben is, a polgármester- és képviselőválasztás eredménye elleni fellebbezéseket kifogásként minősítette, határozata rendelkező részében a kifogás és a fellebbezés elbírálásakor nevesített jogkövetkezményeket egyaránt alkalmazta és döntései ellen jogorvoslatot a Nemzeti Választási Bizottság felé biztosított. A Nemzeti Választási Iroda a területi választási bizottság másodfokú döntéseit

megtámadó jogorvoslati kérelmeket, melyek a téves jogorvoslati tájékoztatás miatt a Nemzeti Választási Bizottsághoz kerültek benyújtásra, elbírálás végett felterjesztette az illetékes ítélőtábla felé, mely valamennyi kérelmet befogadta és elbírálta. A Nemzeti Választási Iroda tevékenysége ellen az egyik jogorvoslati kérelem benyújtója kifogással, majd a Nemzeti Választási Bizottság elutasító döntése ellen bírósági felülvizsgálati kérelemmel élt. A Kúria megítélése szerint a Nemzeti Választási Irodának a Ve. nem teremt hatáskört a jogorvoslati kérelmek minősítésére, azt a Bizottság elé kellett volna terjesztenie. A Kúria azonban azt is megfogalmazta döntésében, hogy a területi választási bizottság támadott határozata meghozatala során – a Nemzeti Választási Iroda szakmai álláspontjával egyezően – másodfokú szervként járt el és hogy „dacára annak, hogy formális értelemben az NVI a Ve. rendelkezései ellenére terjesztette fel az iratokat a (..) Ítélőtáblához, lényegében a Ve. szerinti jogorvoslati rendet követte”.

A fentiekben leírtak rávilágítanak arra, hogy a Ve. nem tartalmaz semmilyen szabályozást arra vonatkozóan, hogy hogyan kerüljön a Ve.-ben foglalt jogorvoslati renddel összhangban orvosolásra egy alsóbb szintű választási szerv esetlegesen előforduló téves jogértelmezése alapján kialakult atipikus helyzet annak érdekében, hogy az ne eredményezhesse a jogorvoslati kérelem benyújtójának jogorvoslathoz való joga csorbulását, kiüresedését.

III. Jogorvoslatok a Nemzeti Választási Bizottság döntéseivel szemben

A Nemzeti Választási Bizottság által a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választási eljárásának időtartama alatt – a kitűzéstől a megismételt választások jogerőre emelkedésének időpontjáig – meghozott 147 határozatával szemben mindössze 17 esetben érkezett bírósági felülvizsgálati kérelem. Ezek közül a Kúria 3-t érdemi vizsgálat nélkül utasított el, míg 14 beadványt érdemben vizsgált. 11 esetben találta úgy a bíróság, hogy a Nemzeti Választási Bizottság eljárása jogszerű és az általa hozott határozat törvényes volt és az mindenben megfelelt az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseknek.

IV. Jogalkalmazói tapasztalatok

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásával összefüggésben mindössze egy alkalommal merült fel annak szükségessége, hogy a Nemzeti Választási Bizottság a választási szervek egységes jogértelmezése érdekében iránymutatást adjon ki.

A Nemzeti Választási Iroda elnökének kezdeményezése alapján 2014. július 29-én adta ki a Nemzeti Választási Bizottság az eltérő településen, fővárosi kerületben vagy megyében történő jelölés, illetve az ugyanazon jelölési fajtán belül többes jelölés elfogadása esetén követendő eljárásrendről szóló 15/2014. NVB iránymutatást. Ezen iránymutatásban a Nemzeti Választási Bizottság az Övjt.-nek a választásokon egyidejűleg elfogadható jelöléseket rögzítő rendelkezésének és a Ve.-nek az ajánlóív igénylésével és kiadásával

kapcsolatos szabályait értelmezve akként foglalt állást, hogy a választási irodáknak a jelöltként indulni szándékozó választópolgárnak az ajánlóív igénylésekor benyújtott, a jelölés elfogadásáról szóló nyilatkozatát az ajánlóív igénylésekor kell vizsgálnia. Amennyiben e vizsgálat eredményeként a választási iroda a Nemzeti Választási Rendszer jelzése alapján azt tapasztalja, hogy a választópolgár által elfogadni kívánt jelölések ellentétesek az Övjt. 8. §-ának rendelkezéseivel, úgy tájékoztatja a választópolgárt, hogy ebből kifolyólag az ajánlóív kiadása törvényi tilalomba ütközik és ezért az ajánlóíveket nem adja ki.

Bár a választási eljárás időszaka alatt egyéb, a választási jogszabályok egységes értelmezése érdekében iránymutatás kiadására vonatkozó olyan kérelem, mely alapján a Nemzeti Választási Bizottság indokoltnak tartotta volna iránymutatás kiadását nem volt, a jogalkalmazói tapasztalat számos olyan anomáliára világított rá, mely indokoltá teheti a hatályos szabályozás módosítását.

1.) Megítélésem szerint indokolt lenne az eljárási szabályok között olyan kisegítő szabály megalkotása, mely abban az esetben, ha a választási bizottság a Ve.-ben meghatározott jogorvoslati rend ellenére nem a megfelelő szerv felé nyitja meg a jogorvoslat lehetőségét, úgy annak a választási szervnek vagy bíróságnak, melyhez a rossz jogorvoslati kioktatás miatt kérelem érkezett, lehetősége legyen a Ve. szerinti eljárásrend alapján intézkednie. Véleményem szerint a választási bizottság elnöke, bíróság esetén a tanács elnöke számára szükséges lenne hatáskört biztosítani arra, hogy amennyiben a választási szerv általi eljárási hiba okán nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv felé kerül a jogorvoslati kérelem benyújtásra, úgy azt legkésőbb a kérelem benyújtását követő napon, a kérelmező egyidejű tájékoztatása mellett megküldje az elbírálásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv részére. Ebben az esetben a kérelmet az elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervhez való beérkezéstől számított 3 napon belül kellene elbírálni. A megküldés joghatása a kifogás áttételéhez hasonlóan eljárási kötelezettséget keletkeztet, ugyanúgy mint a megküldésre nyitva álló határidő elmulasztása.

2.) A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásának kampányidőszaka alatt a média kampányban való részvételével kapcsolatos jogorvoslatok több, a szabályozásban rejlő problémára is rávilágítottak.

A Ve. 151. § (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A kifogásban a kérelmező megjelöli, vagy lehetőség szerint csatolja a törvénysértés bizonyítékául szolgáló műsorszámot vagy médiatartalmat. A megjelölt műsorszámot az (1) bekezdés szerint illetékes választási bizottság - amennyiben szükséges és a kérelmező nem csatolta - hivatalból szerzi be.”

Míg az idézett rendelkezés első mondata a műsorszám és a médiatartalom esetében is megengedi pusztán a jogsértőnek vélt tartalom megjelölését, addig a bekezdés második mondata a választási bizottság számára csak a műsorszám beszerzését írja elő. Mindezek

alapján indokolt a hivatkozott rendelkezés olyan irányú pontosítása, mely a műsorszám beszerzése mellett a médiatartalom beszerzésének kötelezettségét is előírja a választási szervek számára. Ezzel összefüggésben azonban a jogalkotónak szükséges lenne arra vonatkozó szabályozást is alkotnia, hogy hogyan kell eljárniuk a választási bizottságoknak abban az esetben, ha a médiatartalom-szolgáltató nem tesz eleget, vagy nem határidőben tesz eleget a bizottság felhívásának. Mindezek alapján indokolt a nyomtatott és az internetes sajtótermékeknek a választási kampányban való részvételével kapcsolatos, az eddigieknél részletesebb szabályozása, a fent bemutatott problémákra is tekintettel.

3.) A Ve. 19. § (4) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottságnak az országgyűlési képviselők és az Európai Parlament tagjainak választásán országos listát állító szervezetek megbízott tagjait megbízatásuk ideje alatt tiszteletdíj illeti meg. Ezzel szemben a Bizottság azon megbízott tagjai, akiket az Országgyűlésben képviselőcsoportot alkotó pártok bíznak meg és akik a két országgyűlési képviselőválasztás közötti időtartamban folytatnak munkát a Bizottságban, semmilyen díjazásban nem részesülnek.

A választási bizottságok közül az egyetlen országos hatáskörrel rendelkező bizottság, mely a két választási ciklus alatt is folyamatosan működik, a Nemzeti Választási Bizottság. A jelenlegi választott tagok mellett minden megbízott tag jelentős választás-szakmai tapasztalattal rendelkezik és majdnem mindegyikük jogi egyetemi végzettséggel is, vagyis elmondható, hogy a megbízott tagokra vonatkozó, külön végzettségi kitétel ellenére a Nemzeti Választási Bizottság egy professzionális szakmai testületként működik. A Bizottság frakciók által delegált tagjai megbízatása nem eseti jellegű, hanem a képviselőcsoport alakításától a következő általános országgyűlési képviselőválasztás kitűzésének napjáig tart. A pártok által megbízott tagok funkciója, szerepe a bizottság feladatellátásában való szakmai részvétel. A megbízó parlamenti pártok mögött meghúzódó jelentős társadalmi támogatottság és a két választási ciklus között végzett folyamatos szakmai munkavégzés megítélésem szerint indokoltá teszi, hogy a Bizottság e tagjai is a választott tagokhoz hasonló mértékű tiszteletdíjban részesüljenek.

V. Összegzés

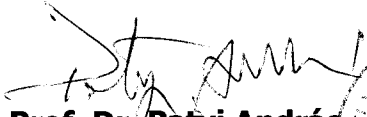
A választási bizottságoknak 2014-ben összesen négy alkalommal kellett ellátniuk a választásokra irányadó jogszabályokban előírt feladataikat. Ahogyan azt az Alkotmánybíróság 917/B/1998. számú határozatában (ABH 2001, 1028, 1030.) megfogalmazta, a választási bizottságok vegyes jogállású szervek. Társadalmi típusú szervek, mert a választópolgárok független, kizárólag a törvénynek alárendelt szervei, másrészt hatóságok, melyek másokra nézve jogokat és kötelezettségeket állapítanak meg. Olyan közjogi feladatot ellátó szervek, melyek megvalósítják a választások legitimációs funkcióját, törvényesnek vagy törvénytelennek nyilvánítják a választások eredményét.

A választási bizottságoknak a törvényeknek megfelelő, a jogszabályokat megtartó és megtartató tevékenysége és működése elengedhetetlen feltétele volt a 2014-ben kitűzött négy általános választás, köztük a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választása törvényes lebonyolításának. A választási szervek magas színvonalú munkája volt a garanciája és záloga annak, hogy az állam eleget tehesen a választójog gyakorlásának biztosítását szolgáló intézményvédelmi kötelezettségének.

Mindezek okán köszönetemet fejezem ki valamennyi választási bizottsági tag és választási irodai munkatárs idei évben és kiemelten a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választása kapcsán nyújtott színvonalas munkájáért. Külön köszönetemet fejezem ki a Nemzeti Választási Iroda elnöke részére, hogy az általa vezetett autonóm szerv ezen választás alkalmával is rendkívüli színvonalon biztosította a Bizottság munkájának szakmai támogatását. A megválasztott települési és megyei vezetőknek és képviselőknek a következő öt évhez sok sikert és eredményes munkát kívánok!

Kérem a Tisztelt Országgyűlést, hogy beszámolómat fogadja el.

Budapest, 2014. november 27.

Prof. Dr. Patyi András
a Nemzeti Választási Bizottság
elnöke

**NEMZETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG
ELNÖKE**

Iktatószám: NVB/1776-1/2014.

**Dr. Kövér László úr részére
az Országgyűlés elnöke**

Budapest

Kossuth tér 1-3.

1357

Tisztelt Elnök Úr!

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 13. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottság elnöke a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi általános választását követően beszámol az Országgyűlésnek a Nemzeti Választási Bizottság választáson végzett tevékenységéről.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezésben foglalt kötelezettségemnek eleget téve, mellékelten megküldöm a fenti tárgyban készített beszámolómat.

Budapest, 2014. november 27.

Megkülönböztetett tisztelettel:

**Prof. Dr. Pátyi András
a Nemzeti Választási Bizottság
elnöke**

